

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού για την ταπείνωση, την κορωνίδα των αρετών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή 1η Φεβρουαρίου 2026, ημέρα κατά την οποία στην Εκκλησία αρχίζει η Λειτουργική χρήση του Τριωδίου ως προμήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος ακολουθούμενος από τον Παν. Αρχιμανδρίτη π. Παΐσιο Σουλτανικά, Προϊστάμενο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας, επισκέφθηκε την Ενορία Τιμίου Προδρόμου Νέας Μαδύτου και προέστη του

Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθηκαν ο Εφημέριος της Ενορίας Αιδ. Οικονόμος π. Ιωακείμ Περίφανος, ο φιλόχριστος Δήμαρχος Βόλβης κ. Διαμαντής Λιάμας, ο Διοικητής της Α' Ταξιαρχίας Καταδρομών - Αλεξιπτωτιστών Ρεντίνας κ. Αλέξανδρος Γκρέμος, η Εκπρόσωπος του Α.Τ. Βόλβης Υπαστυνόμος Α' κα Γεωργία Φωτεινοπούλου, ο Αντιδήμαρχος και Εκκλησιαστικός Σύμβουλος κ. Νικόλαος Πανταζίδης, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Παναγιωτίδης, ο Πρόεδρος του Μοδίου κ. Άγγελος Βούλγαρης, ο Πρόεδρος της Ν. Μαδύτου κ. Ιωάννης Ευσταθίου, ο Τοπικός Σύμβουλος κ. Χαραλαμπος Τζιτζικάκης κ. α.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε φυσικά την κορωνίδα των αρετών που προβάλλει πνευματικώτατα η Ευαγγελική Περικοπή του Τελώνου και Φαρισαίου από το κατά Λουκάν Ευαγγέλιο (Λουκ. ιη' 10-14).

```
<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>
```

Ταπείνωση για την Εκκλησία σημαίνει Χριστός, σημαίνει Χριστοζωή, σημαίνει αγάπη που γνωρίζει να γίνεται θυσία για τον άλλον. Θεοδίδακτη η ταπείνωση είναι η Δεσποτική εντολή και στολή που συγκροτεί την ουσία της ορθόδοξης πνευματικής ζωής ως συνισταμένα και περιεκτική όλων των αρετών. Γιατί χωρίς αυτήν όλα τα έργα τα ανθρώπινα είναι μάταια και όλες οι αρετές είναι περιττές και κούφιας, κατά τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Ο Θεός κουνιάζει ταπεινά στις καρδιακές θύρες κι αναπαύεται στις ταπεινές ψυχές για να γεννήσει σωτηρία· κι από το ύψος αυτό σιγοψιθυρίζει στο πλάσμα του : «Εγώ πατέρας, εγώ νυμφίος, εγώ οικία, εγώ τροφέας, εγώ θεμέλιο για σένα. Ο, τι θέλεις εγώ. Τίποτε να μην σου λείψει. Εγώ θα δουλέψω για χάρη σου. Ήλθα να διακονήσω και όχι να διακονηθώ. Εγώ φίλος και ξένος και κεφαλή και αδελφός και αδελφή και μητέρα. Τα πάντα εγώ. Εγώ φτωχός για σένα και αλήτης· στον σταυρό για σένα, στον τάφο για σένα, στον ουρανό για σένα προσέρχομαι ικετευτικά στον Πατέρα. Κάτω στη γη για σένα ήλθα πρεσβευτής απ' Αυτόν. Για μένα είσαι τα πάντα και αδελφός και συγκληρονόμος και φίλος και μέλος. Τι πλέον θέλεις ;» (Ιερός Χρυσόστομος)!

Ταπείνωση, είπε ο Σεβασμιώτατος, κατά τον Άγιο Ισαάκ τον Σύρο, σημαίνει θυσία των πάντων και επώδυνη κένωση, ακριβής επανάληψη

της κενώσεως του Χριστού, που μίκρυνε προς καιρόν μόνος Του τη δόξα Του και έλαβε μορφή δούλου, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, ενώ ήταν συγχρόνως και Θεός. Και ταπείνωσε τον εαυτό Του γενόμενος υπήκοος στον Πατέρα Του μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού, που ήταν ο πλέον οδυνηρός και επονείδιστος θάνατος στη Ρωμαϊκή εποχή (Φιλ. β΄ 7-8)! Να γιατί η Εκκλησία θεωρεί τον Χριστό μας ως την Άκρα Ταπείνωση. Γιατί το να μιλάει κανείς για ταπείνωση είναι εύκολο. Το να υποδείξει όμως εμπράκτως και τον δρόμο και τον τρόπο με τον οποίο γίνονται πράξη, αυτό είναι το δύσκολο και εκπληκτικό, για τον Ιερό Χρυσόστομο. Για τούτο ήρθε στη γη ο Μονογενής Υιός του Θεού και δεν έφυγε από κοντά μας, παρά μόνο αφού μας απάλλαξε από το κώλυμα αυτό.

Και κατέληξε ο Δεσπότης: «Η ταπείνωση είναι η θύρα της Βασιλείας των ουρανών, αυτή χαρίζει στον εραστή της ανάπαυση στην καρδιά, γιατί έχει ένοικο τον Χριστό. Αυτή ωθεί τον χωματένιο άνθρωπο να καταθέσει μπροστά στον σταυρό ολόκληρο το είναι του, και τότε ξαφνικά ο Χριστός σηκώνει αντί για μας τη μοναξιά και την καταθλιπτική βαρύτητα της ζωής. Ο άνθρωπος παύει να θεωρεί τον εαυτό του κέντρο· το παν ανήκει στον Θεό. Η τέχνη της ταπεινώσεως δεν είναι καθόλου το να γίνεις τούτο η εκείνο, αλλά να είσαι ακριβώς στο μέτρο που σου δόθηκε από τον Θεό, θα γράψει ο π. Παύλος Ευδοκίμωφ. Δηλαδή ο Ουρανός γυρεύει από μας να γνωρίζουμε τα όριά μας! Κι αυτό είναι μια θεόσδοτη δύναμη που αξιώνει το πρόσωπο να βλέπει τον εαυτό του μυρμήγκι και σκουλήκι, για να γίνει θεόπλαστος άνθρωπος!»

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

